

Deniz Papağanının Kış Kartpostalları



Ebru Mina TOMURCUK

Deniz Papağanının Kış Kartpostalları

Ebru Mina TOMURCUK



Pip adlı deniz papağanı soğuk kış denizinin kıyısında yaşıyordu. Su griydi ve rüzgâr keskindi. Boynunda küçük kırmızı bir atkı vardı ve yanında küçük bir bez çanta taşıyordu. Çantanın içinde boş, yazılmayı bekleyen kartpostallar vardı. Pip, suyun öteki yakasında yaşayan arkadaşlarını özlemişti. "Keşke onlardan haber alabilsem," diye iç çekti.



Pip paytak paytak yürüyüp uçurumun kenarına geldi ve dalgalara baktı. Her zaman güzel sözler söyleyen Büyükanne Martı'yı ve onu güldüren Küçük Finn'i düşündü. Deniz geniş ve buz gibiydi, günler kısaydı. Pip kendini biraz yalnız hissetti. "Onlara nasıl ulaşabilirim?" diye merak etti. "Su karşıya yüzecek kadar çok soğuk."



Tam o sırada sumru Tilly süzülerek yanına indi. Başında siyah bir başlık, rüzgârda dans eden çatal kuyruğu vardı. Göğsüne küçük mavi bir posta çantası asılmıştı. "Merhaba, Pip!" diye cıvıladı. "Düşünceli görünüyorsun. Ne oldu?" Pip ona uzaktaki arkadaşlarını anlattı. Tilly'nin koyu renk gözleri parladı. "Dalgaların üzerinden uçabilirim!" dedi. "Kartpostallarını onlara götürürüm."



Pip'in yuvarlak kehribar gözleri sevinçle kocaman açıldı. Çantasını açıp bir kartpostal çıkardı. Üzerine şöyle yazdı: "Sevgili Büyükanne Martı, seni özledim. Deniz soğuk ama kırmızı atkımın içinde sıcacığım. Umarım iyisindir. Sevgiler, Pip." Küçük Finn için bir kart daha yazdı: "Sevgili Finn, umarım yeşil şapkan seni sıcak tutuyordur. Seni her gün düşünüyorum. Sevgiler, Pip."



Tilly kartpostalları aldı ve mavi posta çantasına koydu. "Yakında dönerim!" diye seslendi ve buzlu dalgaların üzerinden uçup gitti. Pip, gri gökyüzünde minicik bir nokta olana kadar onu izledi. Göğsünde küçük bir umut kıpırtısı hissetti. Kış denizi şimdiden biraz daha az yalnız görünüyordu.



Tilly uzun süre uçuştı. Rüzgâr soğuktu ama uzun ince kanatları onu hızla taşıyordu. Beyaz tepeli dalgaların ve kayalık adaların üzerinden geçti. Sonunda Büyükanne Martı'nın uçurumdaki sıcacık yuvasını gördü. Büyükanne Martı, lavanta rengi şalına sarınmış, yuvarlak gözlükleri gagasının üzerinde oturuyordu. "Bana kartpostal mı?" dedi sevinçle.



Büyükanne Martı, Pip'in kartını okuyup gülümsedi. Bir kâğıt çıkarıp cevap yazdı: "Sevgili Pip, güzel kartın için teşekkür ederim. Şalım beni sıcak tutuyor ve seni sık sık düşünüyorum. Kış uzun ama sözlerin günlerimi aydınlatıyor. Yazmaya devam et! Sevgiler, Büyükanne Martı." Kartı Tilly'ye verdi, Tilly de onu güvenle yerleştirdi.



Sonra Tilly, Küçük Finn'i bulmaya uçtu. O, tüylü gri havları ve ponponlu yeşil yün şapkası olan minik bir deniz papağanı yavrusuydu. Kartpostalı görünce yerinde zıplamaya başladı. "Bana kart!" diye ciyaktı. Cevap yazdı: "Sevgili Pip, kartın beni çok mutlu etti! Yeşil şapkamı her gün takıyorum. Keşke birlikte oynayabilseydik. Sevgiler, Finn."



Tilly, mavi posta antası cevaplarla dolu olarak denizin zerinden geri utu. Pip, kırmızı atkısı rzgrda dalgalanarak uurumda bekliyordu. Tilly'yi grnce kanatlarını salladı. "Geri dndn!" diye bağırdı. Tilly yere kondu ve kartpostalları ona verdi. Pip onları okurken kalbi ısındı.



Önce Pip, Büyükanne Martı'nın kartını okudu. Onun güzel sözlerine gülümsedi. Sonra Küçük Finn'in kartını okudu ve yüksek sesle güldü. "Finn'in yeşil şapkası!" diye kıkırdadı. Kartpostallar, arkadaşları uzakta olsa da onları kendine yakın hissettirdi. Hemen cevap yazmaya karar verdi.



Pip iki kartpostal daha yazdı. Büyükanne Martı'ya gagasına sıçrayan komik bir dalgayı anlattı. Küçük Finn'e bir kar tanesi resmi çizdi. Kartları Tilly'ye verdi, Tilly de onları ertesi gün teslim edeceğine söz verdi. "Harika bir ulaksın," dedi Pip. Tilly mutlulukla cıvıladı. "Arkadaşların haberleşmesine yardım etmeyi seviyorum!"



Bütün kış boyunca Tilly buzlu denizin üzerinde ileri geri uçtu. Her hafta Pip kartpostal gönderdi ve cevaplar aldı. Büyükanne Martı örgü işlerini, Küçük Finn bulduğu yeni bir deniz kabuğunu yazdı. Pip'in çantası her zaman kartlarla doluydu. Günler kısa ve deniz buzlu olsa bile kartpostallar deniz papağanıyla arkadaşlarını birbirine yakın tuttu.



Bir g n Őiddetli bir kış fırtınası çıktı. R zg r uludu ve dalgalar  arptı. Tilly u amadı. Pip arkadaşları i in endi elendi. Ama sonra aldı ı b t n kartpostalları hatırladı. Onları yeniden okudu ve cesur hissetti. Tilly'ye  zel bir kart yazdı: "Ulaksımız oldu un i in te ekk r ederim. Sen ger ek bir arkada sın."



Fırtına geçince Tilly, Pip'in kartını Büyükanne Martı'ya ve Küçük Finn'e götürdü. İkisi de hemen cevap yazdı. Büyükanne Martı lavanta kokulu bir kart gönderdi, Küçük Finn ise Tilly'nin dalgaların üzerinde uçuşunun resmini gönderdi. Pip o kadar geniş gülümsedi ki gagası acıdı. Kartpostallar denizin ötesinden gelen küçük kucaklamalar gibiydi.



Pip, mesaj paylaşmanın arkadaşların bütün kış boyunca bir arada kalmasına yardımcı olduğunu öğrendi. Deniz buzlu ve günler kısa olsa bile bir kartpostal sıcaklık ve neşe getirebilir. Kırmızı atkısı ve çantasıyla uçurumda oturdu, Tilly'nin yeni bir kart destesiyle uçup gidişini izledi. Kış denizi artık yalnız hissettirmiyordu.



Ve her akşam Pip, kartpostallarını ay ışığında okurdu. Büyükanne Martı'nın bilge sözlerini ve Küçük Finn'in neşeli resimlerini düşünürdü. Tilly ziyarete gelir ve uçuşlarının hikâyelerini anlatırdı. Küçük deniz papağanı biliyordu ki arkadaşlar ne kadar uzak olursa olsun, birkaç güzel söz onları birbirine yakın tutabilir. Bu da kışı harika yapıyordu.